

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שביעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת

מקץ

◆◆◆

שנת

תשפ"ב

◆◆◆

גליון 129

הצדיק אבד...

ח"ו, לא רואים היום. ואמר החזו"א שזה חלק מההסתר פנים של הדורות האחרונים.

וכמו כן נהר "סמבטיון", כתוב בגמ' שזורק אבנים כל השבוע, ובשבת נח, וכולם היו רואים את זה, כמו שהגמ' אומרת, נהר סמבטיון יוכיח שיש שבת, וכיום לא רואים את זה.

והרי היום יודעים כל מה שיש בעולם, אין מקום בעולם שלא יודעים ממנו, ובכל זאת לא מצאו את הסמבטיון? ובזמנם היו רואים את זה, והכירו שיש "ריבוננו של עולם", כי לא שיין להבין שזה טבע, כל השבוע הנהר זורק אבנים, זורק וזורק עוד פעם ועוד פעם הלוך ושוב, ולפתע מגיע שבת - שקט... שום דבר! אלא ראו בחוש שיש

הקב"ה שמנהיג את העולם, והיום, לא רואים כלום! רק שיש הסתר פנים.

א"כ למה בברכה של שמיטה, רואים גם בזמנינו דברים מופלאים מאד, וכמו שידוע דברים מופלאים ביותר, מחקלאים שקבלו עליהם לשמור שמיטה, וראו ברכה מרובה ביותר בשדותיהם, מה נשתנה זה משאר דברים, שבזמן הסתר פנים לא רואים הנהגה נסית.

השיב רבינו יסוד גדול - בדבר שאמרה תורה בפירוש "וציויתי את ברכתי", בזה אין הסתר פנים.

החיסרון העצום...

ובעיקר מה שמרגישים, שבסילוקו של רבינו "נפער חור ענק" ולא מצליחים למלאותו... בשום אופן. ולכן אין פלא, שעל אף שעברו כבר "ארבע שנים", בכל זאת כל אחד מרגיש בעצמו את חסרונו העצום, ודמותו עומדת מול העינים... כאילו ה' חי עד עכשיו ממש. וכן יש צימאון מופלג, לשמוע כל מעשה או הנהגה שלו, כאילו חי כעת. [ולמעשה ה' צריך להו"ל עוד הרבה מדברי רבינו, כבקשת רבים, אך הדברים מתעכבים. גם מחמת עומס הטהרה, שציווה עלי רבינו].

בורח מן הכבוד

עוד נקודה חשובה מאד. הנה רבינו בח"י חיותו, היה "אוהב בזיונות", כידוע ומפורסם, כפי שראיתי בעיני, האיך שהי' "שמח" עם בזיונות.

ואם בהיותו בעולם הזה, היה כך, הרי בעולם האמת, שכולם מכירים את האמת, את מעלת הבזיונות, ואדרבה כבוד זה הדבר המגונה, על אחת כמה וכמה, שהוא שמח ושואף מאד לבזיונות.

כח השמיטה

השבוע היה היארציט הרביעי של רבינו זצוק"ל, ונערכו כנסי זכרון, בהרבה מקומות, ובודאי ה' תועלת גדולה, להוסיף בחיזוק להמשיך בדרכיו הגדולים שהנחיל לכלל ישראל.

ורצוני להעלות עלי גליון, כמה נקודות שנתחדשו. ראשית בהשגחה מיוחדת, זימן הקב"ה לידי, ביום היארציט, לפגוש יהודי שגר בדרום, בנוגע לכשרות המקואות. וסיפר לי מעשה פלא שהי' לו עם רבינו, [בלי שידע שהי' לי קשר, וגם לא ידע שזה יום היארציט]. ואומר לי, לפני כמה ימים עשיתי שמן זית לחנוכה, מזיתים שגדלים אצלי במטע. אך תדע לך שהמטע הזה הוא בנס, בזכות השמיטה.

וכך ה' המעשה: לפני שנים, בליל יום כיפור! בשנת השמיטה, שרפו לי ערבים ימ"ש את כל המטע, רח"ל, והמדריכים [של החקלאים], אמרו לי שבכדי להציל את המטע, אני מוכרח לעשות כמה פעולות בעצים.

ופניתי להרב מנדלסון זצ"ל מקוממיות, לשאול אם מותר לעשות את זה. והלך הרב מנדלסון להרב שטיינמן זצ"ל ושאל אותו, מה לעשות? השיב לו הרב שטיינמן שלא יעשה כלום! והקב"ה יעזור שהכל יהי בסדר.

וכך עשיתי, לא נגעת

בעצים השרופים לגמרי, ולפתע אחרי "חודשיים" התחילו העצים לצמוח ולפרוח, וגדלו בחזרה מחדש, כאילו לא קרה להם כלום!

והי' הדבר לפלא, ובאו הרבה אנשים לראות, את המופת הגדול, שקרה בזכות השמיטה.

וזכרתי את הדבר שבא הרב מנדלסון לשאול על מעשה כזה, אך את ההמשך חידש לי עכשיו, והדברים נפלאים.

וציויתי את ברכתי - בזמנינו

וכידוע הרבה ה' מדבר רבינו על ענין זה של "וציויתי את ברכתי", שרואים את זה בחוש.

[ורואים ג"כ שגם בזמן הזה ששמיטה היא רק "מדרבנן" לרוב פוסקים, בכל זאת הקב"ה שולח ברכה, וקורה לזה רבינו - שבשמים פסקו כהחזון איש].

ובהזמנות שאלו את רבינו, האיך זה מתאים עם מה שהביא כמה פעמים בשם מרן החזו"א זצוק"ל שאמר על כמה דברים סגוליים, שנזכרו בגמ', ובזמנינו לא רואים את זה. כמו זה שאשה מעוברת שדורכת על ציפורניים, מפלת

סכנה בהתעסקות..

ואביא כמה דברים קצרים ששמענו, איזה פחד צריך להיות, מקברם של צדיקים.

סיפר רבינו שבתקופה מסוימת רצתה הממשלה לחרוש את הבית החיים בוילנא, והיו צריכים להעביר את קברו הקדוש של הגאון זצוק"ל למקום אחר, [ובשנים אח"כ לדאבוננו, העבירוהו שוב], ובאו כמה מאנשי הקהל, והעבירו את עצמותיו הקדושות בכבוד, לקבר אחר. אך כל אותם שהתעסקו בהעברה, לא השלימו שנתן.. רח"ל, רק אחד שביקש מחילה.

וכן ה' מעשה עם קברו של בעל סדר הדורות, שרצו הגויים להעבירו, ולא הצליחו לפתוח את המציבה, עד שהגיע האחראי שה' ממונה עליהם, וצעק למה אתם לא מעבירים, אמרו לו שאינם מצליחים, הלך ולקח בעצמו "לאם" - כמין מוט גדול, והתחיל להכות על הקבר, ובאותו רגע נתמוטט... ושוב לא נגעו בקבר, והשאירוהו במקומו. וסיפר לרבינו הגאון הגדול רבי שמואל איינשטיין זצ"ל שאח"כ ה' כתוב בעיתונות, שכשהגיעו לקבר הג"ל לא העבירוהו, היות וה' היסטוריון חשוב.. כמוכן עולם השקר. [ובמאמר המוסגר, הוקיר רבינו מאד, את פעלו של הגאון רבי שמואל איינשטיין זצ"ל, שכששמע שרוצים להעביר את קברו של מרנא הגון רבי עקיבא איגר זצוק"ל, לבנות שם בית מלון, טרח הרבה שלא יעבירוהו, והצליח].

פחד גדולי עולם

וגדולי הדורות, היו חרדים אפילו לעמוד בסמוך לקבר של גברא רבא, כפי שסיפר רבינו שמרן הגרי"ז זצוק"ל כמדומני, לא עלה אף פעם לציון אביו מרן הגר"ח זצוק"ל, לרוב חרדתו.

וכן סיפר לי לפני קרוב לשלושים שנה, ראש ישיבת ארחות תורה הגאון רבי איתמר גרבוז שליט"א שרבי משה רייכמן זצ"ל מקנדה, התקשר לרשכבה"ג מרן הרב שך זצוק"ל והציע לו טיסה פרטית לוויילנא, לציון הגר"א, הלך וחזר מהיר, בלי שיפסיד שום תפילה בישיבה.

אמר לו הרב שך, "ווי קען איך שטיין ביים קבר פון גאון", פי' האיך אני יכול לעמוד ליד הקבר של הגאון.

והוסיף לי השבוע הגאון רבי נחום לבה שליט"א מראשי ישיבת ארחות תורה שהרב שך אמר, שגם כשהי' גר בוויילנא, לא הלך "אף פעם" לציון הגאון, מרוב פחד לעמוד שם.

וכן רבינו, ה' לו פחד לעמוד ליד ציון החזו"א, וכשראה פעם אחת מרחוק, יהודי עומד ומתפלל שם, התפלל - האיך הוא לא פוחד לעמוד שם, לבד, בלי מנין.

בהמה אינה מרגשת..

וכנראה שהכל לפי רוב ההשגה, וככל שאדם גדול יותר, הרי הוא יודע במה מדובר, ויש לו ממה לפחד, אך קטנים שכמוני, כבהמות נמשלנו, ואיננו זוכים להרגיש פחד, לא ליד ציון הגר"א ולא ליד החזו"א, ולא ליד שאר מצוקי ארץ.

אבל את הידיעה הזאת עלינו לדעת, שקברו של צדיק, זה פחד!!! וצריך שחרדת קודש תאפפנו, בהתקרב לשם.

לא אאריך בדברים, כי אין הגליון מספיק, וגם ליבי הומה, וקשה לעכל האיך יתכן לעשות מעשים נוראים שכאלו.

רק נסיים בתפילה לשוכן מרומים, שנזכה שלא יתחלל ח"ו כבוד שמים, רק יתגדל ויתקדש שמו ית', ויחוש וימהר להביא את משיח צדקנו, ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים.

וה' מספר שהחפץ חיים בזקנותו, סבל פעם כאב ברגל, והניח את רגלו בקערה עם מים חמים. תוך כדי, הגיע בנו רבי לייב זצ"ל לבקרו, ונבהל, טאטע וואס איז געשיין? אבא מה קרה?

אמר לו החפץ חיים, ברוך השם אביסל יסורים, קצת יסורים. והוסיף הח"ח הרי לדאבוני לא היו לי אף פעם בזיונות.. א"כ במה יתכפר לי? ב"ה שיש לי קצת יסורים. ולכן כנראה כשראה רבינו מעולם האמת, כמה כבוד עושים לו, ורוצים לעשות לו ליארציט, הלך לפני כסא הכבוד, והתחנן - אביסלע בזיונות... קצת בזיונות.. ורצון ראי' יעשה..

חובתנו למחות

אך מה שקורה בבית דין של מעלה, אינו נוגע לנו, כי אנחנו חייבים בכבוד התורה, ואם חלילה וחס נעשים דברים "חמורים" שהם להיפך מזה, אסור לשתוק על כך, כמו שהזהירו ע"ז חז"ל נורא מאד.

וכמה ה' רבינו מתחלחל, כשהגיעו אליו שמועות, על אינשי דלא מעלי, שביזו תלמידי חכמים, נורא ואיום!

ופעם א' קיבל מכתב מחצוף א', שכתב שלא בדרך ארץ על א' מספרי רשכבה"ג מרן שר התורה שליט"א, וכשקרא את המכתב, נתאדמו פניו מאד, וכך נמשך הדבר "שלוש שעות", בלי גוזמא.

ולפעמים היתה דעתו שצריך למחות בפרהסיה, על כבוד החכם, וה' עושה עצרת תפילה וזעקה, על כבוד התורה.

וכשאנשי בליעל ביזו את רבינו מרן ראש הישיבה שליט"א, כמה כאב לבו, וכתב מכתב חריף על זה.

מקום "קדוש"

ומה נאמר ומה נדבר לעת כזאת, אשר אנשים אומללים... שלחו יד בציון הקדוש, באופן מזעזע, ובדברי פלסטר חמורים, נורא ואיום! יחרד הלב, מעצם ההעזה להושיט יד...

והרי כל יהודי, אפילו מאלה שלדאבוננו לא זכו לקיים תורה ומצות, רואים האיך שנפשו מתעוררת בהתקרבו לציון של צדיק... והאיך יתכן דבר כזה? פחד לחשוב.

ואנו אין לנו עסק עם נשמות תועות שכאלו, ובשמים יודעים מי עשה כזאת, וה' ירחם עליהם שיזכו לתשובה. אבל מה שנוגע לנו הוא שצריך לזעוק מעמקי הלב, על ביזוי כבוד התורה.

ואף שהצדיק לא איכפת לי, ה' מביא רבינו את הגמ' בברכות דף י"ט ע"א, חד אישתעי מילתא בתריה דמר שמואל, ונפל קניא מטללא ובזעא לארנקה דמוחיה, ומסבירה הגמ' דאף שלא איכפת לי לתלמיד חכם, אבל שאני צורבא מרבנן דקודשא בריך הוא תבע ביקריה.

להתחזק בתורה, ובכבוזה

ובפרט בימים אלו שבקשו היונים "להשכיחם תורתך", וגם המתניונים שבימינו... רח"ל מחפשים את זה, צריכים אנו להתחזק בכבוד התורה, ובלימוד התורה, לכפר על החילול השם הנורא.

ובימים אלו קראו רבותינו גדולי הדור שליט"א לזעקה על הדברים הנוראים שרוצים לעשות במלכות הרשעה של ימינו, שרצונם לעקור את הכל, רח"ל. ושהעצה היא "להתחזק בתורה ובתפילה".

וזה הדבר העיקרי שצריך לעשות, כפי ששמענו ג"כ שהגיב רשכבה"ג מרן שר התורה שליט"א כששמע בחרדה מעשה שפל ונבזה זה - להתפלל.

ירחם עלינו אבינו שבשמים שנזכה להאדרת כבוד התורה, ותתרבה תורה בישראל, ובכך יתגדל ויתקדש שמי' רבא.

לע"נ האי גברא רבא, שריד דור דעה הגה"צ רבי ישי ב"ר יוסף שאול מנדל זצ"ל

הלך לעולמו בלי זש"ק, וזכותו תעמוד למי שיעשה בעד נשמתו